

Jacek Moszczyński

Gledzianówek, st. 1, gm. Witonia,
woj. łódzkie, AZP 58-50/5

Informator Archeologiczny : badania 31, 135

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

terze osadniczym. Relatywnie nieliczne zabytki pozwalają wiązać omawiany obiekt z osadnictwem przeworskim, rozwijającym się na tej terasie Wisły w młodszym okresie przedrzymskim. Wydaje się, że zaplecze osadnicze stanowiła osada badana na stanowisku 1 w Gąbinku. Na stanowisku 6 znaleziono także ruchomy materiał zabytkowy z okresu nowożytnego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Badania nie będą kontynuowane.

Gąsawa, st. 6, gm. loco, woj. bydgoskie — patrz: neolit

Gdańsk, Stare Miasto — patrz: wczesne średniowiecze

GLEDZIANÓWEK, st. 1, gm. Witonia, woj. łódzkie, AZP 58-50/5

- cmentarzysko kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w maju przez dr. Jacka Moszczyńskiego (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez Fundację im. prof. K. Jażdżewskiego w Łodzi. Pierwszy sezon badań po wojnie. Przebadano powierzchnię 32 m².

Powodem interwencji konserwatorskiej było znalezienie dwóch grobów popielnicowych (nr 1 i 1a) w trakcie wybierania żwiru. Z przeprowadzonej kwerendy archiwalnej oraz z rozmów z mieszkańcami wynika, że jest to dalszy ciąg cmentarzyska kultury przeworskiej badanego przed wojną w latach 1934 i 1935 przez W. Kamieniecką i M. Drewko. Odkryto wówczas 117 grobów ciałopalnych.

W wyniku przeprowadzonych badań na powierzchni odkryto sześć grobów ciałopalnych (nr 2-7). Przesiewając ziemię, która osunęła się ze ścian żwirowni, na wysokości grobu 3 znaleziono fibulę brązową i przepalone kości. Ponieważ nie ma pewności czy zabytki te pochodzą z grobu nr 3, oznaczono je jako pochodzące ze zniszczonego grobu nr 3a. W sumie wystąpiło tutaj dziewięć grobów ciałopalnych (siedem popielnicowych, jeden jamowy i jeden nieokreślony), bruk kamienny (obiekt nr 8) oraz sześć jam.

Obok grobów ubogo wyposażonych (nr 1a, 3a, 4) odkryto groby zamożniejsze (nr 3, 5-7). Na ich wyposażenie (oprócz fragmentów ceramiki) składały się zapinki żelazne i brązowe (grobny nr 1, 2, 3, 3a, 5, 6), groty żelazne (grobny nr 2, 3, 7), umba (grobny nr 2, 5), imacze (grobny nr 5, 7), sprzączki (grobny nr 3, 5), elementy skrzynek (grobny nr 1, 6), fragmenty grzebieni (grobny nr 4, 7), nity żelazne (grobny nr 6, 7), przęśliki (grobny nr 1, 6), nożyce (grób nr 7), osetki (grób nr 3).

Odkryte w tym roku groby uzupełniają bogaty inwentarz zabytków z tego stanowiska. Wskazują jednocześnie, że cmentarzysko to nie zostało przebadane do końca i należy się liczyć z kolejnymi odkryciami. Dotychczasowe badania potwierdzają dużą wartość poznawczą stan.1 w Gledzianówku. Fakt zagrożenia stanowiska przez działalność gospodarczą nakazuje podjęcie natychmiastowych badań ratowniczych na większą, niż w roku bieżącym, skalę.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

GŁOJKÓW, woj. bydgoskie

- osada z późnego okresu rzymskiego

Ratownicze badania wykopaliskowe na trasie gazociągu tranzytowego, przeprowadzone przez dr. Józefa Bednarczyka i mgr Lucynę Leśniak (Instytut Prahistorii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu).

GŁOSKA, st. 1, gm. Miękinia, woj. wrocławskie, AZP 77-25/18

- obozowisko mezolityczne
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury lużyckiej (środkowa epoka brązu – wczesna epoka żelaza)